

voorzien van een verduidelijking. Men zal dus deze prijsvraag nu moeten lezen met deze uitlegging van de bedoeling er bij, en dat is op zichzelf al lastig.

Het hoofdbestuur verklaart hierin: „Voor hem, die zich bezighoudt met het samengestelde vraagstuk der tuberculose en die *onze nieuwere inzichten in het wezen der erfelijkheid* heeft gevolgd en begrepen, is het duidelijk, dat in de uitgeschreven prijsvraag onder hereditieit (lees: hereditair voorkomen van tuberculose; deze tusschenvoeging is van mij en ontleend aan de prijsvraag!) erfelijke voorbeschikking wordt verstaan”.

Ik moet toegeven, dat ik niet weet, welke „*onze nieuwere inzichten*” in dezen zijn. Daar staat een bezittelijk voornaamwoord voor. Ik zal eerstdaags *mijn* inzichten in een brochure neerleggen, doch denk wel, dat zij nog van *onze* inzichten afwijken. Welke dan de *nieuwere* zullen wezen, dat moeten de lezers uitmaken; een servituut kan nòch het hoofdbestuur, nòch ik daarop leggen. Dat „*onze nieuwere*” klinkt ietwat onvaderlands.

Maar — waarop het aankomt — ik vrees, dat men zelfs met deze aanvulling nòg niet zal weten, wat het hoofdbestuur in zake de hereditieit van tuberculose nu eigenlijk beantwoord wil zien. Wanneer onder erfelijkheid van voorbeschiktheid nu ook de platte borstkas, de tengere lichaamsbouw, de slappe musculatuur en dergelijke worden genomen, dan ben ik bang, dat de oplossers weer in het gedrang zullen komen en dat er met een nieuwe verbetering een nadere omschrijving van „*onze nieuwere inzichten*” zal moeten volgen. Wellicht ware het beste, om de geheele prijsvraag voorloopig terug te nemen.

Groningen, 9 October 1915.

G. SCHELTEMA.

DE MACHT IN DE AFDEELINGSZIEKENFONDSEN.

Daar ik het nog niet duidelijk genoeg gezegd blijf te hebben, dien ik mijn toevlucht te nemen tot de ouderwetsche sluitrede; dus:

Wij hebben bij bindend besluit bepalingen gemaakt (o. a. over de machtsverhouding) voor ziekenfondsen.

Afdeulingsziekenfondsen zijn ziekenfondsen.

Ergo: Wij hebben bij bindend besluit bepalingen gemaakt (o. a. over de machtsverhouding) voor afdeulingsziekenfondsen; *q. e. d.*

Intusschen spreekt collega SCHUCKINK KOOL nu over een middenweg tusschen alles en niets, en ik erken, dat hij in de algemeene vergadering ook de uitdrukking „de *meeste* macht” gebruikt heeft. Maar hij heeft (*Handelingen*, bldz. 992) gezegd, dat wij in 1914 hadden moeten zeggen: „nu *hernemen* wij de macht in onze eigen fondsen”. *Hernemen* kan men alleen wat men uit de handen gegeven heeft; *hernemen* beteekent een terugkomen op wat men vroeger deed; en hiertegen gaat mijn principieel bezwaar; dat mogen wij m. i. niet. Iedere machtsverhouding, die niet in strijd is met de letter en *met den geest* van het bindend besluit, kan overwogen worden.

's-Gravenhage, 11 October 1915.

Dr. D. SNOECK HENKEMANS.

BRIEFWISSELING.

EEN ONWILLEKEURIG VERZUIM HERSTELD.

In zijn ingezonden stuk in ons vorig nummer omtrent de open plaats van prof. WINKLER aan de Amsterdamsche universiteit heeft prof. BURGER geschreven, dat „WERTHEIM SALOMONSON als eenig Nederlander een aantal neurologische hoofdstukken bewerkte in LEWANDOWSKY's groote handboek der neurologie”. Thans deelt prof. BURGER ons mede, dat hij daarmede een onwillekeurig verzuim heeft be-